

عنوان مقاله:

معناشناسی ساختاری مفهوم شجاعت در منابع روایی

محل انتشار:

پژوهش نامه علوم حدیث تطبیقی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین شیرافکن - Shirafkan43@gmail.com : استادیار گروه زبان و ادبیات عرب جامعه
المصطفی العالمیه قم

امید نصیری - دانشگادانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم قرآن و حدیث، دانشگاه امام صادق x، تهران، (نویسنده مسئول)؛ ه امام
صادق علیه السلام

مجید محمدلو - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته فقه و مبانی حقوق دانشگاه امام صادق x، تهران

خلاصه مقاله:

چکیده شجاعت از فضائل اخلاقی است که به معنای دلیری آمده و در علم اخلاق از آن به عنوان حد وسط بی باکی و ترس یاد می شود. با توجه به اهمیت مسئله شجاعت در حیات بشر و اثرگذاری فراوان آن در رشد و تعالی مادی و معنوی او، بایستگی شناسایی حیطه معنایی آن، به خصوص در محدوده منابع اسلامی، بیش از پیش، معین می گردد. مقاله حاضر با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و با تأکید بر حوزه معناشناسی ساختاری بر آن است که در یک فرایند منظم به بررسی شبکه ای معنای واژه شجاعت بپردازد. بر اساس یافته های این پژوهش با بررسی دامنه معنایی و روابط هم نشینی و جانشینی واژه شجاعت در منابع دینی، مفهوم «شجاعت» با تعدادی از مفاهیم همچون «صدق و راستی»، «ازخودگذشتگی»، «تن ندادن به ذلت»، «نام جویی»، «همت»، «غیرت»، «تسلط بر نفس»، «حمیت»، «بخشندگی»، «حلم» و «خردمندی» رابطه اشتدادی دارد. مفاهیم «نصرت»، «فضیلت» و «ایستادگی» نیز با مفهوم «شجاعت» رابطه توزیعی دارند. همچنین، مفهوم «شجاعت» با مفاهیمی مانند «جبن» و «عدم دوراندیشی» رابطه تقابلی دارد؛ لذا از طریق شجاعت می توان آن دسته از خصلت هایی که با این مفهوم رابطه اشتدادی دارند را تقویت و از آفت خصائصی چون «جبن» و «عدم دوراندیشی» که با این خصیصه رابطه تقابلی دارند در امان ماند.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: معناشناسی ساختاری، مولفه های معنایی، روابط معنایی، شجاعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1385344>

